

Sygn. akt III RC 481/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kałuża

Protokolant: stażysta Justyna Dorosławska

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie sprawy

z powództwa E. B.

przeciwko W. B.

o alimenty – przedłużenie pięcioletniego terminu obowiązku alimentacyjnego

1. oddała powództwo;
2. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami.

Sygn. akt III RC 481/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 13 października 2016 r. E. B. wniosła o przedłużenie trwania obowiązku alimentacyjnego na jej rzecz od byłego małżonka W. B. ustalonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 3 października 2011 r. w sprawie I C 1046/11.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 3 października 2011 r. w sprawie sygn.. akt IC 1046/11 został rozwiązany jej związek małżeński z pozwanym i zasądzone alimenty od W. B. na jej rzecz w kwocie po 300 zł miesięcznie. Powódka wskazała, iż była i jest w niedostatku. Jej stan zdrowia ulega pogorszeniu. Jest osobą niepełnosprawną, pozostaje na rencie w wysokości 652 zł miesięcznie. Nie może podjąć pracy z uwagi na schorzenia, na które cierpi, tj. nadciśnienie tętnicze, cukrzycę, schorzenia gastrologiczne i neurologiczne, a przede wszystkim depresję. Zakwalifikowano ją również na operację kręgosłupa, która nie może być wykonana z uwagi na zły stan zdrowia. Miesięczny koszt zakupu leków wynosi 200 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, że brak jest podstaw do przedłużenia ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego na rzecz powódki, gdyż E. B. posiadała niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym już w dacie orzeczenia rozwodu, tj. 3 października 2011 r. Nie wykazała się ona inicjatywną w poszukiwaniu pracy, np. w jednym z wielu zakładów pracy chronionej w miejscu zamieszkania. Podniósł, że uległa pogorszeniu jego sytuacja, gdyż aktualnie leczy się urologicznie oraz pulmonologicznie. Koszty leczenia w niektórych miesiącach dochodzą nawet do 500 zł. Pozwany mieszka sam, a więc ponosi wszelkie opłaty związane z utrzymaniem lokalu. Wskazał natomiast, iż powódka mieszka z córką i jej rodziną, a córka partycypuje w znacznej części w kosztach utrzymania mieszkania.

Pełnomocnik powódki podtrzymał powództwo.

Pełnomocnik pozwanego wniosł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 3 października 2011 r. w sprawie sygn. akt I C 1046/11 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim rozwiązał przez rozwód związek małżeński W. B. i E. B. bez orzekania o winie. Zasądził od pozwanego na rzecz powódki alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat. Wyrok jest prawomocny od dnia 25 października 2011 r.

/dowód: wyrok k.29 akt sprawy Sądu Okręgowego w Piotrkowie trybunalskim sygn. I C 1046/11/

Powódka jest z wykształcenia ekonomistą. Zajmowała się w przeszłości prowadzeniem księgowości, prowadziła sklep. Mieszka obecnie wspólnie z córką, zięciem i wnuczką w lokalu - w bloku mieszkalnym. Córka powódki partycypuje w kosztach związanych z mieszkaniem. Mieszkanie stanowi własność E. B..

/dowód: zeznania W. B. z rozprawy z 11 stycznia 2017 r. protokół audio video czas od 00:10:10 do 00:40:36 k.132v-133/

E. B. ma orzeczony na stałe umiarkowany stopień niepełnosprawności od 4 sierpnia 2008 r. W okresie od 15 listopada 2016 r. do 15 grudnia 2016 r. przebywała w Szpitalu Wojewódzkim im. (...) II w B. na Oddziale psychiatrycznym. w związku z zaburzeniami depresyjnymi, na które cierpi od ok. 15 lat. Powódka jest leczona z powodu chorób przewlekłych takich jak nadciśnienie tętnicze, choroba niedokrwienna serca, hiperlipidemię, zespół bólowo – dysfunkcyjny kręgosłupa. Wymaga systematycznego leczenia i rehabilitacji. W styczniu 2017 r. E. B. zakupiła leki za kwotę 123,28 zł.

/dowód: zeznania E. B. z 3 października 2011 r. protokół k.27 akt sprawy Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. I C 1046/11; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k.3-3v; karta informacyjna leczenia szpitalnego k.115; zaświadczenia lekarskie k 107 i.117; faktura VAT nr (...) k.116/

Pozwany ma 57 lat, z zawodu jest kierowcą-mechanikiem. Jest zatrudniony jako kierowca autobusu komunikacji miejskiej. Uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 2.513,07 zł netto miesięcznie. Nie pobiera 13-nastej pensji, nie ma nieruchomości ani oszczędności. Powódka w związku z podziałem majątku wspólnego spłaciła pozwanego z jego udziału w nieruchomości, którą obecnie ona zamieszkuje. Pozwany jest właścicielem pojazdu K. (...). Mieszka sam, w lokalu TBS. Ponosi następujące opłaty za jego utrzymanie: czynsz – 500 zł miesięcznie, woda – od 100 do 120 zł co dwa miesiące, gaz – od 60 do 70 zł co dwa miesiące, energia elektryczna – 100 zł co dwa miesiące, telewizja i Internet – 100 zł miesięcznie. W. B. na wyżywienie przeznacza nieregularne kwoty uzależnione od ilości wolnych środków w danym miesiącu.

W listopadzie 2011 r. przebył operację, przez 6 miesięcy przebywał na zwolnieniu lekarskim. Zdiagnozowano u niego nowotwór. Obecnie ma ciężką grypę, również przebywa na zwolnieniu lekarskim. Leczony jest urologicznie, ma przerost prostaty i kamicę nerkową. Raz bądź dwa razy w miesiącu wykonuje zabieg kruszenia kamieni, co stanowi koszt 200 zł jednorazowo. Cierpi również na przewlekłe schorzenie zatok. Zażywa leki laryngologiczne. Średni miesięczny koszt całego leczenia pozwanego stanowi wydatek od 300 do 500 zł. Wymaga stałego leczenia specjalistycznego.

/dowód: zeznania W. B. z rozprawy z 11 stycznia 2017 r. protokół audio video czas od 00:10:10 do 00:40:36 k.132v-133; zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków k.131 i 135;informacja o zarobkach k.121; karty informacyjne z zabiegów k.11-25 i 118; historia zdrowia i choroby k.26; karty informacyjne leczenia i wyniki badań k.27-32; zaświadczenia lekarskie k.33 i 118; faktury VAT k.34-94, 119,120,122-130/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo E. B. o przedłużenie obowiązku alimentacyjnego jej byłego małżonka W. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie bowiem do treści art. 60 § 3 k.r.o. obowiązek dostarczania środków utrzymania małżonkowi rozwiedzionemu wygasa w razie zawarcia przez tego małżonka nowego małżeństwa. Jednakże gdy zobowiązanym jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, obowiązek ten wygasa także z upływem pięciu lat od orzeczenia rozwodu, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności sąd, na żądanie uprawnionego, przedłuży wymieniony termin pięcioletni. Przedłużenie 5-letniego terminu przewidzianego w art. 60 § 3 k.r.o. może nastąpić tylko wtedy, gdy wyjątkowe okoliczności, wymienione w tym przepisie, powstały przed upływem 5 lat od orzeczenia rozwodu (wyrok SN z dnia 28 stycznia 1999 r. III CKN 1041/98).

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie w okresie 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia rozwodu stron postępowania tj. od dnia 25 października 2011 r. nie nastąpiły wyjątkowe okoliczności, uzasadniające przedłużenie terminu obowiązku alimentacyjnego pozwanego na rzecz powódki. E. B. nie udowodniła w zasadzie żadnej zmiany, która nastąpiłaby od czasu ustalenia alimentów. Udokumentowane przez powódkę fakty, iż leczona jest psychiatrycznie od ok. 15 lat oraz orzeczono wobec niej umiarkowany stopień niepełnosprawności, który ustalono już w 2008 r. istniały już w chwili orzekania rozwodu. Brak jest więc jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia żądania powódki. E. B. jest osobą zdolną do pracy, gdyż może ją wykonywać w warunkach pracy chronionej. Jest w stanie zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby. Jak wynika z zeznań pozwanego powódka mieszka wspólnie z córką i jej rodziną, która partycypuje w kosztach utrzymania lokalu, co znacznie obniża koszty utrzymania powódki. W tym stanie rzeczy, powództwo uznać należy za bezzasadne.

Na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami.

Na podstawie wskazanych okoliczności i przepisów prawa, Sąd orzekł jak w wyroku.